

[J. Chr. Møller.]

rimeligt og retfærdigt, at de, der vil have Medbestemmelsesret med Hensyn til deres Bys Administration, ogsaa er med til efter Ævne at udrede Byens Udgifter. Der blev særlig i det andet høje Ting talt om, at Lovforslaget vender sin Brod imod de fattigste i Kommunerne. Det kan jeg ikke erkende. Med de Ligningsregler, vi har, i alt Fald i Provinsbyerne — og jeg gaar ud fra, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet er kendt med i alt Fald en Del af de Ligningsregler, vi har der — kan den Skat, der paalignes, ikke paa nogen Maade vende Brodden mod de fattigste. Det er en kendt Sag, at der ikke paalignes nogen en højere Skat end efter den Indtægt, han maa formodes at have haft, og hvis vedkommende mener, at den Skat, der er paalignet ham, er for høj, staar det ham frit for at klage; kan han da bevise, at han ikke har haft saa stor en Indtægt, som han er sat til, vil Ligningen blive ændret. Dertil kommer, at den laveste Skattesats er 2 Kr. aarligt, altsaa 50 Ø. Kvartalet, saa man kan ikke med nogen Ret sige, at Lovforslaget vil genere den fattigste Del af Befolkningen. Jeg kan sige her — det kommer naturligvis ikke Sagen saa meget ved — at det koster Kommunerne mere end det dobbelte at indkræve disse Minimumsskatter end hele Beløbet, de faar ind, 2 Kr. aarligt. Naar man saa ved, at der kan eftergives en Trediedel efter dette Lovforslag, kan jeg ikke tænke mig, at Lovforslaget, hvis det bliver gennemført, kan komme til at virke generende, i alt Fald ikke for den fattigste Del af Befolkningen.

Den gældende Lov har været fortolket saaledes, at det ikke behøver at være de ældste Restancer, man betaler. Foran et Valg betaler man de sidste Restancer, og derved opnaar man Valgret. Det synes jeg ikke man kan sige er rigtigt. Naar man saa paa den anden Side ved, at en Trediedel af Skatten kan eftergives, bliver Lovens Bestemmelse i mange Tilfælde ret illusorisk. Det er en god gammel Regel — det var den ærede sidste Taler ogsaa noget inde paa —, at med Rettigheder maa følge visse Forpligtelser. Naar man har Rettigheder i en Kommune, har man ogsaa visse Forpligtelser. Jeg mener dermed, at man maa betale de Skatter, der nu en Gang er paalignet en, og hvis vedkommende har en meget lille Indtægt, er de Skatter, der paalignes ham, af saa ringe Betydning, at man i al Almindelighed ikke skulde mene, de kunde være generende for ham.

Det ærede Medlem, der talte sidst,

nævnte, at det kunde tænkes, at der for et Aars Tid siden kunde være truffet Aftaler om Eftergivelse af Skat. Jeg kender nu ikke til saadanne Aftaler. Jeg har dog noget at gøre med kommunale Skatter i en enkelt større Kommune udenfor København, men jeg kender ikke noget til, at man et Aar forud træffer Aftale om Skatteeftergivelser eller Skattenedsættelser. Det plejer ikke at komme saa tidligt, men først noget senere. Jeg kan ikke indse, at man i nogen Henseende gaar Borgernes Rettigheder for nær ved det her foreslaaede. Det, man gør her, er kun at fastslaa, at hvis nogen vil have Valgret, maa han ogsaa betale sin Del af Kommunens Udgifter. Nu er det jo ikke udelukkende de lavest beskattede, som ikke betaler den Skat, de bør betale. Nej, det viser sig, at det ofte er Folk med ikke saa smaa Indtægter, som glemmer at betale deres Skat. Saa kommer Folk, naar Valget nærmer sig, og betaler et Par Kvartalers Skat og mener, at de da maa blive valgberettigede. Jeg synes ikke, nogen kan finde det rigtigt.

Det er min Overbevisning, at vi ikke gør nogen Uret ved at stemme for det foreliggende Lovforslag. Jeg vil derfor paa mit Partis Vegne udtale, at vi stemmer for Lovforslaget, som det foreligger. Jeg skal naturligvis ikke have det mindste imod, at det bliver drøftet i et Udvalg, men jeg tror ikke, at dette vil føre til Forandring af Lovforslaget, idet jeg ikke mener, at de i dette foreslaaede Ændringer i den gældende Lov er videregaaende, end rigtigt og retfærdigt er. Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse.

Veistrup: Jeg havde i Fjor Lejlighed til paa mit Partis Vegne at fremsætte nogle Bemærkninger om det Forslag, som her er til Behandling — eller nøjagtigt udtrykt et Forslag, som var ganske analogt med det, der foreligger for os i Øjeblikket. Det Forslag, som blev forelagt i Fjor, fremkom ved konservativt Initiativ og adopteredes af den højtærede Indenrigsminister. Jeg motiverede da vor Stilling til og vor Modstand mod Lovforslaget. Min og mit Partis Stilling er ikke ændret; vi kan ikke være med til at gennemføre det. Det forekommer mig nemlig, at var Forholdene i Fjor af den Beskaffenhed, at det ikke var urimeligt, om adskillige Mennesker fik eftergivet den dem paalignede Skat, har de ikke siden ændret sig saaledes, at Eftergivelse nu skulde være urimelig. Den synes tværtimod i mange Tilfælde at være nødvendig. Jeg kan derfor ikke se nogen saglig Begrundelse for et Lov-